

ПРИМЉЕНО:			
Орг. јед.	Број	Прим. од	Вредност
	08-325/17-31		

Република Србија
ДРЖАВНА РЕВИЗОРСКА ИНСТИТУЦИЈА
Број: 400-300/2017-07/9
Датум: 29. децембар 2017. године
Београд, Макензијева 41

РЕГУЛАТОРНО ТЕЛО ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ МЕДИЈЕ
Заменику председника Савета

Београд
Трг Николе Пашића број 5

Сагласно члану 39. став 18. Закона о Државној ревизорској институцији и члану 31. став 1. Пословника Државне ревизорске институције, у прилогу овог акта достављамо:

1. Извештај о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, број 400-300/2017-07/9 од 29. децембра 2017. године.

2. Одговор на приговор Регулаторног тела за електронске медије на налазе садржане у Предлогу извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, који је утврдио Савет Државне ревизорске институције број 400-6055/2017-02 од 28. децембра 2017. године.

С поштовањем,

ГЕНЕРАЛНИ
ДРЖАВНИ РЕВИЗОР

Радослав Сретеновић

Достављено:

- Регулаторном телу за електронске медије
- Архиви

Савет Државне ревизорске институције у саставу: Радослав Сретеновић, председник, др Бојана Митровић, потпредседник, Гордана Тишма и Мирослав Митровић, чланови Савета, на основу чл. 14. тачка б) и 39. ст. 16. и 18. Закона о Државној ревизорској институцији („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 54/07 и 36/10) и чл. 31. став 2. Пословника Државне ревизорске институције („Службени гласник РС“, број 9/09), у поступку ревизије финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, на седници одржаној 28. децембра 2017. године утврдио је

ОДГОВОР НА ПРИГОВОР

Одлучујући о приговору субјекта ревизије, Регулаторног тела за електронске медије, Београд, Трг Николе Пашића 5, број: 08-325/17-30 од 22.12.2017. године изјављеном на налазе из Предлога извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, број 400-300/2017-07/8 од 7. децембра 2017. године, Савет Државне ревизорске институције донео је:

1. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки б) Основа за мишљење са резервом о правилности пословања за 2016. годину, у тачки б) Резимеа налаза у ревизији правилности пословања и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, у делу 1. Основни подаци о субјекту ревизије, тачка 2) Делатност, подтачка 2.3) Издавање одобрења и дозвола за пружање медијске услуге, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора не оспорава неправилност утврђену налазом ревизије да у 2016. години није објавио податке на свом веб-сајту о датим сагласностима на пренос дозвола издатих на јавном конкурс, супротно одредбама члана 78. став 4. Закона о електронским медијима, већ оспорава налаз у вези са текстом наведеним на страни 20. пасус 3. Предлога извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину, број 400-300/2017-07/8 од 7. децембра 2017. године (у даљем тексту: Предлога извештаја), а који се односи на разлог због којег није објавио податке о датим сагласностима на пренос дозвола издатих на јавном конкурс и истиче следеће: да је два пута детаљно изнео разлоге због којих није објавио решења о давању сагласности на пренос издатих дозвола на јавном конкурс - статусним променама/променама власничке структуре/преносу дозвола на захтев на свом веб сајту и ти разлози су унети у Записник са првог састанка расправе број 400-300/2017-07/7 од 5. децембра 2017. године (странице 5-11), али не и у Предлог извештаја; да је разлог

који је наведен на страни 20. став 3. Предлога извештаја погрешно интерпретиран због чега тражи да се, ради навођења стварног стања, изврши исправка текста и унесу сви разлози необјављивања предметних решења на веб сајту на начин како је то наведено у Образложеном приговору и у Записнику са правог састанка расправе.

Наводи подносиоца приговора да су погрешно интерпретирани разлози због којих предметна одобрења и дозволе нису објављени не могу се прихватити, с обзиром да је у поступку ревизије подносилац приговора доставио писано објашњење од 27. октобра 2017. године у којем је навео: „Међутим, Регулаторно тело за електронске медије у регистар издатих дозвола, који је објављен на сајту, уноси измене чим има лац дозволе достави доказ да је извршена промена података у Агенцији за привредне регистре.“

На основу наведеног објашњења, сачињени су наводи ревизионог налаза на страни 20. пасус 3. Предлога извештаја.

Такође, подносилац приговора се потписивањем Записника са првог састанка расправе број 400-300/2017-07/7 од 5. децембра 2017. године сагласио са изношењем разлога због којих није објавио наведене податке на свом веб-сајту, са наводима Државне ревизорске институције да налазом ревизије није ни утврђено да је Регулатор у обавези да објави саме одлуке (решења) Савета о издатим сагласностима, већ податке о издатим сагласностима на пренос дозвола издатих на јавном конкурсy, како је прописано одредбама члана 78. став 4. Закона о електронским медијима, и истовремено је истакао да је сагласан са текстом наведеним у изнетом ставу Државне ревизорске институције, при чему је доставио доказ да је на свом веб сајту дана 13. новембра 2017. године објавио одлуке Савета Регулаторног тела за електронске медије које се односе на статусне промене и на пренос дозволе за 2016. и 2017. годину, а што је констатовано на страни 14. Предлога извештаја, Мере предузете у поступку ревизије - тачка 5. алинеја 3. и страни 20. Предлога извештаја.

Захтев подносиоца приговора да се изврши исправка текста и унесу сви разлози необјављивања предметних решења на веб сајту на начин како је то наведено у Образложеном приговору и у Записнику са правог састанка расправе није од значаја, с обзиром да су ти разлози већ обухваћени постојећом формулацијом у тачки 1.2.3) Предлога извештаја (страна 20. пасус 3).

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

2. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 3) Основа за мишљење са резервом о финансијским извештајима за 2016. годину, у тачки 3) Резимеа налаза у ревизији финансијских извештаја и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у делу 3. Рачуноводствени систем, тачка 1) Контни оквир, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз у вези са финансирањем, односно у вези са тумачењем одредаба члана 2. тачка 2) Закона о рачуноводству у смислу ко се сматра другим правним лицима. Истиче да сопствене приходе остварује приликом обављања поверених послова задужењем пружалаца медијских услуга на основу решења о висини накнаде за право на пружање медијске услуге, а ти приходи, као једини начин финансирања подносиоца приговора не спадају у категорију јавних прихода, јер су неке недобитне организације сврстане у категорију других правних лица (фондације и задужбине, цркве и верске заједнице) иако се ни оне не финансирају нити из јавних прихода нити по основу учлањења. Даље истиче да су нејасни разлози због којих није прихваћено мишљење државних органа (Министарство финансија) која је подносилац приговора затражио претходних година у неколико наврата, нарочито јер је од пресудног значаја чињеница да је његов оснивач Република Србија. Тражи образложење да ли постоји ризик од погрешног исказивања позиција у финансијским извештајима подносиоца приговора за пословну 2016. годину због примене неадекватног Контног оквира и у вези са тим неисказивања садржине рачуна на неадекватним обрасцима финансијских извештаја, у ситуацији када је примењен Контни оквир за друга правна лица, јер примена различитих контних оквира не утиче на признавање и вредновање резултата пословања, с обзиром да се они безмало слажу у потпуности.

У поступку ревизије је неспорно утврђено да је подносилац приговора правно лице обухваћено чланом 2. тачка 1) Закона о рачуноводству, које у складу са посебним прописима, Законом о електронским медијима и Законом о буџетском систему, примењује одредбе Закона о рачуноводству, због чега је дужан да вођење пословних књига и састављање финансијских извештаја врши у складу са Правилником о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике, сагласно одредбама члана 1. овог правилника, и у вези са овим, у складу са Правилником о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике и међународном професионалном регулативом.

Подносилац приговора се не може сматрати другим правним лицем обухваћеним чланом 2. тачка 2) Закона о рачуноводству, јер не испуњава услове из наведене законске одредбе, из следећих разлога:

Прво, пословање подносиоца приговора се не финансира по основу учлањења (ни делом ни у целини), већ се подносилац приговора самостално финансира, и то од накнаде коју плаћају пружаоци медијских услуга утврђених решењима о наплати наведене накнаде која испоставља подносилац приговора.

Друго, подносилац приговора се не може сврстати у категорију ниједног од правних лица наведених у одредби тачке 2) члана 2. Закона о рачуноводству (политичка организација, синдикална организација са својством правног лица, фондација и задужбина, удружење, комора, црква и верска заједница, у делу обављања привредне или друге делатности у складу са прописима којима је уређено обављање тих делатности) зато што није организован по основу учлањења (пружаоци медијских услуга нису учлањени код подносиоца приговора), већ је Република Србија, доношењем Закона о електронским медијима, подносиоцу приговора пренела јавно овлашћење да обавља регулаторне послове у области надзора над радом електронских медија, те му је истим законом омогућено да обезбеђује сопствене приходе, односно да се самостално финансира од

наплаћених накнада за пружање медијских услуга у складу са одредбама наведеног закона.

Подносилац приговора је дужан да примењује Контни оквир за привредна друштва, задруге и предузетнике, и у вези са тим, Правилник о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике, како је прописано Законом о рачуноводству, имајући у виду да спада у категорију правних лица која у складу са посебним прописима примењују одредбе Закона о рачуноводству које се односе на: дефинисање појма правних лица (члан 2. тачка 1), обвезнике примене закона (члан 4. став 1.), обавезе правних лица (члан 5.) и примену контног оквира (члан 13. став 2. тачка 1.).

Примену Контног оквира за друга правна лица, Регулатор врши у складу са ставом Министра финансија и економије из дописа министра од 10.10.2003. године и у складу са ставом Управе за трезор из дописа од 15.06.2006. године. Међутим, без обзира на наведене ставове, Регулатор је дужан да примењује Контни оквир за привредна друштва, задруге и предузетнике, и у вези са тим Правилник о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге и предузетнике, како је прописано Законом о рачуноводству.

Наводи подносиоца приговора о начину финансирања фондација и задужбина, цркава и верских заједница и сличности Контног оквира за друга правна лица и Контног оквира за привредна друштва, задруге и предузетнике, нису од значаја с обзиром на начин финансирања и организовања подносиоца приговора као и на обавезу подносиоца приговора да примењује законом прописани контни оквир.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

3. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 4) Основа за мишљење са резервом о финансијским извештајима, у тачки 4) Резимеа налаза у ревизији финансијских извештаја и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у делу 3. Рачуноводствени систем, тачка 2) Састављање финансијских извештаја за 2016. годину, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз у вези са његовом обавезом да приликом састављања редовних финансијских извештаја примењује Међународне стандарде финансијског извештавања за мала и средња правна лица (ентитете). Наводи да је став Државне ревизорске институције дат без додатних објашњења. Истиче да није заузет јасан став по питању мишљења од стране законски одређене независне ревизорске куће, односно да је занемарена чињеница да је независни ревизор и у допису од 28.11.2017. године у коме наводи да су, код састављања финансијских извештаја подносиоца приговора за 2016. годину, били примењивани МСФИ и/или МСФИ за мала и средња

правна лица, та чињеница би била свакако назначена у његовом Извештају о ревизији. Наводи и да је нејасно да ли састављање редовних годишњих финансијских извештаја подносиоца приговора за 2016. годину није адекватно, односно да ли се повећава ризик од погрешног исказивања позиција у финансијским извештајима за пословну годину, ако се узме у обзир да је подносилац приговора састављао и приказивао финансијске извештаје у складу са чланом 25. Закона о рачуноводству и другим подзаконским актима донетим на основу Закона, које друга правна лица примењују за признавање, вредновање, презентацију и обелодањивање позиција у појединачним финансијским извештајима, и све то навео у Напоменама уз финансијске извештаје за 2016. годину.

Изнети наводи да је став Државне ревизорске институције у вези са обавезом подносиоца приговора дат без додатних објашњења, не може се прихватити, с обзиром да подносилац приговора није навео нове чињенице и доказе у вези са овим питањем. Ово из разлога што је питање обухвата редовних финансијских извештаја у непосредној вези са статусом подносиоца приговора као правног лица из члана 2. тачка 1) Закона о рачуноводству, што је детаљно објашњено на стр. 29. и 30. Нацрта извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања подносиоца приговора за 2016. годину, као и на стр. 29. и 30. Предлога извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања подносиоца приговора за 2016. годину.

Наводи подносиоца приговора и независног овлашћеног ревизора да подносилац приговора није био у обавези да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете по завршном рачуну за 2016. годину, не могу се прихватити с обзиром да се подносилац приговора за 2015. годину разврстао у категорију малих правних лица, због чега је дужан да у складу са одредбама члана 21. став 1. Закона о рачуноводству примењују МСФИ за МСП. Наведено разврставање подносиоца приговора је примењено на финансијске извештавање за 2016. годину, што је исте године верификовала Агенција за привредне регистре.

Позивање подносиоца приговора на одредбе члана 25. Закона о рачуноводству и друге подзаконске акте донете на основу тог закона, као законом прописаног основа за састављање и приказивање финансијских извештаја за 2016. годину не могу се прихватити, с обзиром да се наведеним одредбама само прописује обавеза састављања редовних финансијских извештаја правних лица за пословну годину која је једнака календарској години, као и изузеци од прописаног правила.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

4.

ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 2) Основа за мишљење са резервом о правилности пословања, у тачки 2) Резимеа налаза у ревизији правилности пословања и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у делу 3. Рачуноводствени систем - тачка 3) Интерни општи акт о рачуноводству и рачуноводственим политикама, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење

битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора не оспорава неправилност утврђену ревизионим налазом да није донео интерни општи акт - Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама у складу са одредбама важећег Закона о рачуноводству, већ наводи разлог због којег правилник није донет, а то је, јер није усвојен Статут Регулаторног тела за електронске медије од стране Народне скупштине Републике Србије, који је у скупштинској процедури од 2014. године.

Наводи да статут представља правни акт којим се утврђује унутрашње устројство правног лица, његови органи, делокруг рада и пословања, права и дужности његових чланова, доношење одлука које се урачунавају лицу као таквом и начин његовог представљања и заступања у правном промету, па самим тим није постојала могућност да се донесе овај интерни акт, те да је директно је примењиван постојећи Закон о рачуноводству и подзаконски акти, што је наведено у финансијским извештајима Регулатора за 2016. годину. Истиче и да је став Државне ревизорске институције дат без додатних објашњења. Наводи да није донео одлуку да се наведени Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама ставља ван снаге, већ се ради само о примени оних делова овог интерног акта који није у супротности са законом о рачуноводству и подзаконским актима. Сматра да одредбе чл. 2. тач. 13) и чл. 7. Закона о рачуноводству које се баве интерном регулативом не уређују примену статута који је у скупштинској процедури. Такође наводи и да се назив „Републичка радиодифузна агенција“ не употребљава од када је почела примена Закона о електронским медијима који је ступио на снагу 13.08.2014. године, па да самим тим подносилац приговора врши директну примену Закона о електронским медијима. Истиче и да, због ступања на снагу Закона о електронским медијима, директно примењује Закон о рачуноводству, а доношења статута, те да није било сметњи применити директно Закон о рачуноводству, а из интерних аката применити само оно што није у супротности са постојећим законским прописима.

Наводи подносиоца приговора да у 2016. години није примењивао Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама који је донет у складу са Законом о рачуноводству и ревизији који је престао да важи 2006. године и Законом о рачуноводству и ревизији који је престао да важи 2013. године, не могу се прихватити зато што је у поступку ревизије неспорно утврђено да је подносилац приговора примењивао овај правилник у 2016. години, да је у Напоменама уз финансијске извештаје за 2016. годину, у тачки 3.5. Основна средства наведено да се у складу са одлуком руководства, амортизација обрачунава по стопама дефинисаним Правилником о рачуноводству у оквиру кога је дат начин разврставања сталних средстава, да је у тачки 10.1. Пословни приходи наведено да према Правилнику, пословне расходе чине расходи директног материјала и робе и други пословни расходи који су настали независно од тренутка плаћања, као и да је у тачки 14. Примењене стопе амортизације наведено да је правно лице приликом обрачуна амортизације применило утврђене стопе амортизације из Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама. Осим тога, у уводу Одлуке о именовану комисија за редован попис имовине и обавеза број: 08-3332/16 од 26.12.2016. године, подносилац приговора се позвао на Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама.

Неприхватљиви су наводи подносиоца приговора у вези са директном применом одредаба чл. 4, 5, 20, 25. и 36. Закона о електронским медијима, с обзиром да исти не

представљају разлог за недоношење Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама у складу са важећим Законом о рачуноводству.

Чињеница да Народна скупштина Републике Србије још увек није усвојила Статут подносиоца приговора није разлог да подносилац приговора не донесе Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама који је усклађен са одредбама важећег Закона о рачуноводству, с обзиром да обавеза доношења наведеног интерног општег акта непосредно произлази из одредаба чл. 2. тач. 13) и чл. 7. Закона о рачуноводству. Такође, нема сметњи да се донесе Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама, који је усаглашен са одредбама важећег Закона о рачуноводству, на основу важећег Статута Републичке радиодифузне агенције, у складу са одредбама члана 115. став 4. Закона о електронским медијима, којима је прописано да се до доношења општих аката Регулатора који су усклађени са Законом о електронским медијима, примењују важећи општи акти донети на основу закона који престају да важе даном ступања на снагу овог закона, осим одредаба тих аката које су у супротности са овим законом.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

5. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у делу 3. Рачуноводствени систем – тачка б) Рачуноводствене политике, први пасус, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да је приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину, Регулатор имао усвојене рачуноводствене политике из 2004. године које је донео Савет Регулатора, а којима се регулише признавање, мерење и процењивање средстава, обавеза, прихода и расхода Регулатора (Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама од 20.12.2004. године, Анекс Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама од 19.12.2005. године, Измене Правилника о рачуноводству и рачуноводственим политикама од 10.02.2009. године). Наводи да приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину, није усвојио рачуноводствене политике, већ су ти финансијски извештаји састављени у складу са чланом 25. Закона о рачуноводству („Службени гласник РС“, број 62/13) и подзаконским актима донетим на основу овог закона, и истиче да су ове чињенице наведене у Напоменама као делу финансијских извештаја за 2016. годину што је обелодањено на интернет страни подносиоца приговора.

Наводи подносиоца приговора да приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину није имао усвојене рачуноводствене политике не могу се прихватити, с обзиром да је приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину имао усвојене рачуноводствене политике из 2004. године, и исте примењивао у 2016. години, што је у поступку ревизије утврђено увидом у Правилник о рачуноводству и

рачуноводственим политикама из 2004. године, Анекс Правилника из 2005. године и Измене Правилника из 2009. године, које подносилац приговора није ставио ван снаге како и сам наводи и који су важили и у 2016. години, и на које се подносилац приговора позвао Напоменама уз финансијске извештаје за 2016. годину, као и приликом доношења Одлуке о именовану комисија за редован попис имовине и обавеза од 26.12.2016. године.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

6. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 5) Основа за мишљење са резервом о финансијским извештајима, у тачки 5) Резимеа налаза у ревизији финансијских извештаја и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у делу 3. Рачуноводствени систем – тачка 7) Примена Међународних стандарда финансијског извештавања, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да је саставио и приказао финансијске извештаје за 2016. годину у складу са Међународним стандардима финансијског извештавања у пуном обиму, уместо да је примењивао Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете и истиче да приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину није имао усвојен интерни акт Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама, да су финансијски извештаји за 2016. годину састављени у складу са чланом 25. Закона о рачуноводству, као и да су ове чињенице наведене у Напоменама као делу финансијских извештаја за 2016. годину, што је обелодањено и на интернет страни Регулатора дана 31.03.2017. године.

Наводи подносиоца приговора не могу се прихватити, с обзиром да је у поступку ревизије утврђено да се на дан састављања финансијских извештаја за 2015. годину, подносилац приговора разврстао у смислу Закона о рачуноводству као мало правно лице и водио пословне књиге и саставио финансијске извештаје за 2016. годину у складу са Међународним стандардима финансијског извештавања у пуном обиму, а био је у обавези да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете, како је прописано одредбама члана 21. став 1. Закона о рачуноводству.

Осим тога, подносилац приговора је Правилником о рачуноводству и рачуноводственим политикама уредио примену Међународних стандарда финансијског извештавања у пуном обиму, који је примењивао и на дан 31. децембра 2016. године, што је такође утврђено у поступку ревизије и наведено на страни 35. Предлога извештаја.

Наводи подносиоца приговора да приликом састављања финансијских извештаја за 2016. годину није имао усвојен интерни акт - Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама, нису од значаја, јер је био у обавези да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете, у складу са одредбама члана 21. став 1. Закона о рачуноводству.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

7. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 3) Основа за мишљење са резервом о правилности пословања, у тачки 3) Резимеа налаза у ревизији правилности пословања и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у тачки 6.1.4. Потраживања по основу продаје (група рачуна 20), остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да није интерним општим актом утврдио рачуноводствене политике за исправку вредности потраживања по основу накнаде за емитовање програма коју плаћају пружаоци медијских услуга, у складу са одредбама члана 7. Закона о рачуноводству. Налаз оспорава у контексту обавезе примене Међународног стандарда финансијског извештавања за мале и средње ентитете, јер сматра да се наведени стандард односи на привредна друштва основана у складу са Законом о привредним друштвима, а да он своје рачуноводствене политике треба да уреди у складу са прописима и правилима која се примењују на недобитне организације.

Изнети наводи не могу се прихватити, јер је подносилац приговора, у складу са објашњењима датим у Закључцима од 2. до 6. овог одговора, у обавези да донесе Правилник о рачуноводству и рачуноводственим политикама у складу са важећим Законом о рачуноводству и да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете, из чега проистиче и обавеза подносиоца приговора да интерним општим актом уреди рачуноводствене политике за исправку вредности потраживања у складу са захтевима Међународних стандарда финансијског извештавања.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

8. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 2) Основа за мишљење са резервом о финансијским извештајима, у тачки 2) Резимеа налаза у ревизији финансијских извештаја и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у тачки 6.1.7. Дугорочна резервисања, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да није вршио проверу дугорочног резервисања по основу судског спора исказаног на дан 31.12.2016. године, у износу од 168.383 хиљаде динара, како би резервисање одражавало тренутну најбољу процену износа који би се захтевао за измирење обавезе на датум извештавања, посебно у вези са пресудом Привредног суда у Београду, од 01.06.2016. године, према којој су се околности за извршено резервисање промениле тако што је вредност предметног спора вишеструко умањена, а што је супротно захтевима Међународног стандарда финансијског извештавања за мале и средње ентитете, Закона о рачуноводству и Правилу о рачуноводству и рачуноводственим политикама подносиоца приговора, због чега у поступку ревизије није могло да се потврди исказано дугорочно резервисање у финансијским извештајима за 2016. годину у наведеном износу. Наводи да је реч о првостепеној пресуди којом спор није правоснажно решен, те да је постојала могућност да износи изречени у њој по жалби тужиоца буду у другостепеном поступку преиначени на штету подносиоца приговора, истиче да пописна комисија за 2016. годину није дала предлог да се ово резервисање разматра од стране Савета, као и да не стоји констатација да подносилац приговора није у поступку ревизије доставио доказе да је извршио проверу резервисања на дан финансијских извештаја 31.12.2016. године, јер као друго правно лице није у обавези да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете и по том основу врши проверу дугорочних резервисања на датум извештавања. Сматра да није била неопходна провера дугорочног резервисања по основу судског спора исказаног на дан 31.12.2016. године, у вези са пресудом од 01.06.2016. године којом спор није правоснажно решен.

Изнети наводи не могу се прихватити, с обзиром да је ревизионим налазом утврђено да подносилац приговора није доставио доказе да је извршио проверу резервисања на дан финансијских извештаја 31.12.2016. године, у складу са захтевима Међународног стандарда финансијског извештавања за мале и средње ентитете, према којима, ентитет треба да проверава резервисања на сваки датум извештавања, а посебно када су се околности за извршено резервисање промениле тако што је вредност судског спора вишеструко умањена.

Не могу се прихватити ни наводи да подносилац приговора, као друго правно лице, није у обавези да примењује Међународни стандард финансијског извештавања за мале и средње ентитете и по том основу врши проверу дугорочних резервисања на датум извештавања из разлога наведених у објашњењима у Закључцима од 2. до 6. овог одговора.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

9. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки б) Основа за мишљење са резервом о финансијским извештајима, у тачки б) Резимеа налаза у ревизији финансијских извештаја и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у тачки 6.2.6. Финансијски расходи (група рачуна 56), остаје саставни део Извештаја о ревизији

финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да је погрешно исказао разлику између остварених прихода и расхода у износу од 184.822 хиљаде динара као финансијски расход уместо као добитак и као пасивна временска разграничења уместо као нераспоређени добитак текуће године. Истиче да наведену разлику не треба исказати у складу са захтевима Међународних стандарда финансијског извештавања, већ у складу са прописима и правилима која се примењују на недобитне организације, јер се не ради о приходима који су остварени на тржишту. Наводи да обрачун разлике између остварених прихода и расхода по завршном рачуну за 2016. годину није исказан у пословним књигама и финансијским извештајима јер је комплетна разлика уплаћена у буџет Републике Србије као обавеза уплате суфицита по завршном рачуну. Истиче да је као друго правно лице, приликом обрачуна исказане разлике између остварених прихода и расхода по завршном рачуну за 2016. годину, директно применио Закон о рачуноводству и подзаконске акте на основу овог закона, што је обелодањено у Напоменама уз финансијске извештаје за 2016. годину.

Наводи подносиоца приговора се не могу прихватити, јер је износ вишка прихода над расходима у финансијским извештајима подносиоца приговора исказан као финансијски расход, а према Међународном стандарду финансијског извештавања за мале и средње ентитете, који је подносилац приговора дужан да примењује како је објашњено у Закључцима од 2. до 6. овог одговора, расходи су смањење економске користи које не представља смањење капитала по основу расподеле учесницима у капиталу, док према Правилнику о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за привредна друштва, задруге и предузетнике и Правилнику о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за друга правна лица, који је подносилац приговора примењивао, добит, односно вишак прихода над расходима не може бити класификован као финансијски расход, него се приписује капиталу, односно исказује као обавеза за исплату према власницима.

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

10. ЗАКЉУЧАК

Спорни налаз у тачки 4) Основа за мишљење са резервом о правилности пословања, у тачки 4) Резимеа налаза у ревизији правилности пословања и у Прилогу II Напомене уз Предлог извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у тачки 7.5. Набавка извршена без спроведеног поступка јавне набавке, остаје саставни део Извештаја о ревизији финансијских извештаја и правилности пословања Регулаторног тела за електронске медије за 2016. годину у неизмењеном облику.

Објашњење битних елемената у одлучивању по приговору

Подносилац приговора оспорава налаз којим је утврђено да није спровео поступак јавне набавке мале вредности за услуге чишћења канцеларија, које је набавио и платио у 2016. години у износу од 991 хиљаде и објашњава разлоге због којих није спровео наведени поступак јавне набавке наводећи да није био наручилац у смислу Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“ број 39/02), а на основу мишљења Управе за јавне набавке од 21. новембра 2003. године; да се након ступања на снагу Закона о јавним набавкама („Службени гласник РС“, бр. 124/12, 14/15 и 68/15) сматра наручиоцем у смислу члана 2. Закона о јавним набавкама на основу дописа Управе за јавне набавке, од 2. фебруара 2015. године и Министарства финансија од 3. априла 2015. године; да је Уговор о пружању услуга у области хигијене од 1. августа 2014. године закључен на неодређено време, у периоду када подносилац приговора није био наручилац у смислу Закона о јавним набавкама; да је по захтеву Регулатора, Управа за јавне набавке у свом мишљењу од 12. маја 2015. године навела да Закон о јавним набавкама не превиђа одредбу која би обавезивала наручиоца да раскине уговор закључен у време када није имао статус наручиоца, као да су на семинарима који одржава Управа за јавне набавке, у вези са применом Закона о јавним набавкама, предавачи и запослени у Управи за јавне набавке, одговарајући на питања, сваки пут навели да уговоре који су закључени на неодређено време, пре него што се постане наручилац, не треба раскидати уколико уговорена цена није већа од реалне тржишне цене и ако је наручилац задовољан ценом и услугом.

Изнети наводи подносиоца приговора се не могу прихватити, јер је предметни уговор за одржавање хигијене у пословним просторијама подносиоца приговора закључен 2014. године на неодређено време, када је подносилац приговора већ имао статус наручиоца у смислу одредаба члана 2. став 1. тачка 2) подтачка (2) Закона о јавним набавкама, као организација са својством правног лица, која обавља послове од општег интереса и над чијим радом Народна скупштина врши надзор, што га је обавезивало да закључени уговор на неодређено време раскине и спроведе нови поступак јавне набавке за прибављање поменутих услуга у складу са одредбама члана 6. Закона о јавним набавкама (услуге које су наведене у Прилогу 1 овог закона: тачка 14. - услуге чишћења зграда и услуге управљања имовином или тачка 27. - друге услуге), у неком од поступака које прописује наведени закон. Ово нарочито из разлога што је у поступку ревизије утврђено да је подносилац приговора Планом јавних набавки за 2016. годину планирао набавку услуга чишћења пословних просторија број 1.2.3, али наведени поступак није спровео, иако је извршио плаћање извршених услуга у 2016. години у износу од 991 хиљаду динара по раније закљученом уговору на неодређено време.

Дакле, подносилац приговора има статус наручиоца од дана ступања на снагу Закона о јавним набавкама, (1. април 2013. године) а не од дана добијеног дописа Управе за јавне набавке, 2015. године, имајући у виду одредбе члана 2. став 4. наведеног закона које прописују да су лица која нису на списку наручилаца, а која испуњавају услове из става 1. овог члана у обавези да примењују наведени закон.

Не могу се прихватити ни наводи подносиоца приговора да је у Предлогу извештаја на страни 71. тачка 3. став 2. учињена техничка грешка тако што је наведено да је једна од измена Плана јавних набавки била 22. јануара 2016. године уместо 25. јануара 2016. године, имајући у виду да је на предметној измени Плана јавних набавки за 2016. годину који је потписало одговорно лице подносиоца приговора, као датум доношења наведен датум 22. јануар 2016. године, а да је наведени план протоколисан под бројем 08-

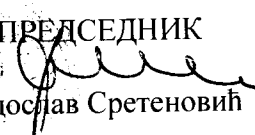
3795/15/16-3 дана 25. јануара 2016. године, односно да датум доношења наведеног документа (22. јануар 2016. године) није и датум његовог евидентирања у деловодној књизи (25. јануар 2016. године).

Како приговором нису истакнуте нове чињенице нити достављени нови докази, одлучено је као у диспозитиву.

ПРАВНА ПОУКА:

Против одговора на приговор
не постоји правни лек.

Савет Државне ревизорске институције
број 400-6055/2017-02 од 28. децембра 2017. године

ПРЕДСЕДНИК

Радослав Сретеновић

